

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

13 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători - Timofci Vladimir, Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Prisacari Liliana, de către avocatul Procopciuc Angela cu inculpata Pleasova Mariana, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Ungheni din 17 februarie 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 ianuarie 2018, în cauza penală privind-o pe

Pleasova Mariana XXX născută la XXX, originară și domiciliată în or. XXX, str. XXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 12.08.2015 – 17.02.2016 (prima instanță);
2. 12.03.2016 – 17.01.2018 (instanța de apel);
3. 03.05.2018 – 13.06.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 17 februarie 2016, Pleasova Mariana a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani cu ispășirea pedepsei într-un penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 4 ani.

Corpurile delictive:

- pașaport pe numele cet. Pleasova Mariana s-a dispus restituirea acestuia, după intrarea sentinței în vigoare;

- telefon mobil de model „Nokia” s-a dispus restituirea cet. Barbaș Diana, după intrarea sentinței în vigoare;

- bilețul în care se conțin înscrisuri cu numele „Senea” și nr. de telefon al acestuia, o filă care conține înscrisuri în limba rusă „заевление о переводе денег ” o adeverință cu înscrisuri efectuate în limba rusă care atestă faptul că Pleasova Mariana este înregistrată la evidența în or. Moscova, un certificat ce conține înscrisuri în limba rusă care atestă faptul că Pleasova Mariana este locuitoare a or.

Ungheni, un bilet de călătorie cu trenul Ungheni-Moscova eliberat pe numele ultimii, xerocopiile pașapoartelor cet. XXX Olga, XX Eugenia, 12 fotografii color și ancheta socială întocmită în privința cet. XXX Olga, XXX Eugenia s-a dispus păstrarea la materialele dosarului;

- bancnota cu nominalul de 200 lei- s-a dispus restituirea părții-vătămate XXX Diana, după intrarea sentinței în vigoare.

S-a dispus încasarea de la Pleasova Mariana în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 76642 lei, suportate în legătură cu executarea escortării lui Pleasova Mariana, care a fost extrădată din Federația Rusă la 26 mai 2015 pentru tragerea la răspundere penală.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Pleasova Mariana, în participație cu o altă persoană, pe parcursul anului 2010, a recrutat, primit și adăpostit persoane în scopul exploatării sexuale comerciale, prin amenințare cu aplicarea și aplicarea violenței fizice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, confiscarea documentelor, înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate în următoarele circumstanțe:

Într-o zi, aproximativ la sfârșitul lunii martie începutul lunii aprilie 2010, un bărbat - cunoscutul inculpatei Pleasova Mariana a întâlnit-o în gara feroviară în orașul Moscova, Federația Rusă pe cet. XXX Diana, care a venit cu trenul din Republica Moldova, i-a achitat însoțitorului de tren pentru călătoria ultimei și a luat la sine pașaportul acesteia. Ulterior, locuind împreună cu Pleasova Mariana și încă cu o persoană de gen masculin într-un apartament din regiunea stației metro "Șolkovskii" orașul Moscova Federația Rusă, Pleasova Mariana, amenințând-o cu aplicarea violenței fizice din partea sa și încă a unui bărbat, au făcut câteva poze ale cet. XXX Diana, cu caracter erotic, pe care le-au plasat mai apoi pe o pagină web din internet, prin intermediul căreia propunea servicii sexuale din numele cet. XXX Diana sub pseudonimul "Dina" și "Elvira".

În continuare Pleasova Mariana împreună cu un bărbat, amenințând-o cu aplicarea violenței, iar uneori aplicându-i chiar câteva lovituri, o impuneau sistematic pe XXX Diana să presteze servicii sexuale clienților atrași prin intermediul internetului, dar de fiecare dată plata pentru serviciile respective o primea Pleasova Mariana. Ultima solicita și primea de la clienți sume între 2000 ruble și 5000 ruble pentru o oră, în dependență de serviciile sexuale prestate în mod obișnuit sau în formă perversă. În așa mod XXX Diana, a fost exploatăată sexual comercial în decursul multor săptămâni, până în luna iunie 2010.

1.2. La fel, Pleasova Mariana împreună cu un bărbat, în timp ce se aflau în orașul Moscova Federația Rusă, au procedat în același mod cu cet. XXX Olga, așa cum au procedat cu XXX Diana. Astfel cunoscutul inculpatei Pleasova Mariana, aproximativ în luna aprilie 2010, în timp ce XXX Diana discuta telefonic cu XXX

Olga, amenințând-o cu aplicarea violenței fizice, a impus-o pe XXX Diana s-o mintă pe XXXX Olga că lucrează în calitate de bucătar în Federația Rusă și că poate să vină și să lucreze în aceeași calitate. XXX Olga exprimându-și acordul în acest sens, la 25 aprilie 2010 a ajuns în orașul Moscova Federația Rusă, unde a fost întâlnită de către un bărbat, care i-a achitat însoțitorului de tren pentru călătoria ei și a luat la sine pașaportul acesteia de plecare în străinătate, după care a cazat-o într-un apartament regiunea stației metro "Șolkovskii" orașul Moscova Federația Rusă. În primele zile Pleasova Mariana, a făcut câteva poze ale cet. XXX Olga, cu caracter erotic, pe care le-a plasat mai apoi pe o pagină web din internet, prin intermediul căreia ea propunea servicii sexuale din numele cet. XXX Olga sub pseudonimul "Vika".

În continuare Pleasova Mariana și concubinul său, amenințând-o cu aplicarea violenței, iar ultimul aplicându-i chiar câteva lovituri, o impunea sistematic pe XXX Olga să presteze servicii sexuale clienților atrași prin intermediul internetului, dar de fiecare dată plata pentru serviciile respective o primea Pleasova Mariana. Primea de la clienți sume între 2000 ruble și 5000 ruble pentru o oră, în dependență de serviciile sexuale prestate în mod obișnuit sau în formă perversă. În așa mod, XXX Olga a fost exploatată sexual comercial până la începutul lunii mai 2010 când Pleasova Mariana și cunoscutul său i-au permis cet. XXX Olga să plece temporar în Republica Moldova în legătură cu înrăutățirea stării sănătății, avertizând-o că, în caz că ea nu se va întoarce în orașul Moscova Federația Rusă, ei se vor răfui cu familia sa. Astfel, la 05 mai 2010 XXX Olga a revenit la domiciliu în satul Todirești raionul Ungheni, Republica Moldova.

Revenind acasă în Republica Moldova, XXX Olga a aflat că sora ei XXX Eugenia este însărcinată și intenționează să facă avort, pentru a ascunde acest fapt de părinți și consăteni. Din acest motiv XXX Olga a contactat-o telefonic pe Pleasova Mariana și i-a solicitat ajutor în vederea organizării avortului surorii sale în orașul Moscova, Federația Rusă. Fiind asigurate de Pleasova Mariana că va organiza avortul și nu vor fi impuse să presteze servicii sexuale, la mijlocul lunii mai 2010 XXX Olga și XXX Eugenia s-au deplasat în orașul Moscova Federația Rusă, unde la fel au fost întâlnite la gară de cunoscutul cet. Pleasova Mariana, care i-a achitat însoțitorului de tren pentru călătoria lor, le-a sechestrat pașapoartele de plecare în străinătate și le-a cazat în același apartament împreună cu Pleasova Mariana, unde, după ce au organizat avortul cet. XXXX Eugenia, Pleasova Mariana împreună cu cunoscutul său, prin amenințare cu aplicarea violenței fizice, le-au impus pe XXX Olga și XXX Eugenia să presteze servicii sexuale contra plată.

Într-o zi aproximativ în luna iunie 2010 de către concubinul lui Pleasova Mariana, XXX Diana, XXX Olga și XXX Eugenia au fost duși la o secție de miliție din orașul Moscova Federația Rusă în legătură cu un conflict care a avut loc între ei

în apartamentul cu pricina, din cauza că bărbatul refuza să le restituie pașapoartele femeilor. Acolo ele au declarat că sânt exploatate sexual și persoana care era cu dânsese a fost nevoită să le restituie pașapoartele.

Primind pașapoartele, XXX Diana, XXX Olga și XXX Eugenia și-au schimbat locul de trai, au lucrat realizatori într-o piață în orașul Moscova Federația Rusă până când și-au acumulat mijloace financiare suficiente pentru călătorie, după care XXX Eugenia și XXX Diana în luna noiembrie 2010, iar XXX Olga pe la sfârșitul lunii mai 2011, s-au întors în Republica Moldova.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatei Pleasova Mariana în baza art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, - cu indicii calificativi „*recrutarea, primirea adăpostirea unei persoane, în scopul exploatării sexuale comerciale, prin amenințare cu aplicarea și aplicarea violenței fizice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, confiscarea documentelor, înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate după indicii asupra două sau mai multor persoane, de două sau mai multe persoane*”.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

2.1 Avocatul Onofrei Andrei în numele inculpatei Pleasova Mariana, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu achitarea inculpatei din motiv că fapta nu a fost săvârșită de către aceasta, invocând faptul că:

- instanța de judecată nu a analizat amănunțit elementele de fapt ce reies din declarațiile părților vătămate, a martorului XXX Lidia precum și a inculpatei în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală;

- la baza sentinței s-au pus doar declarațiile părților vătămate, alte probe de acuzare nu au fost prezentate, inculpata nu a participat la recrutarea, transportarea, predarea, primirea, adăpostirea părților vătămate, fiind constatat faptul că aceasta tot era impusă de Cebotari Nicolae să presteze servicii sexuale contra plată până la sosirea părților vătămate în or. Moscova, coparticipanții reali ai săvârșirii acestei infracțiuni erau Cebotari Nicolae și Rastașanu Semion, care nu au fost trași la răspundere penală;

- instanța la emiterea sentinței nu a ținut cont de prevederile art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, s-a bazat doar pe presupuneri iar probele la care s-au făcut referire nu au dovedit vinovăția inculpatei;

- pe tot parcursul efectuării urmăririi penale, acuzatorul a acumulat probe ce ar confirma vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii ignorând prevederile art. 19 alin. (2) Cod de procedură penală;

- nu au fost înlăturate divergențele dintre declarațiile date de către, partea vătămată XXX Olga care se contrazic cu declarațiile lui XXX Eugenia și XXX Lidia date în instanța de judecată.

2.2 Avocata Procopciuc Angela și inculpata Pleasova Mariana, care au solicitat casarea sentinței cu achitarea inculpatei din motivul lipsei elementelor infracțiunii, invocând faptul că:

- la 17 octombrie 2011, inculpata inițial a fost pusă sub învinuire pentru faptul că a recrutat-o și transportat-o pe XXX Diana și XXX Olga în or. Moscova cu scopul de a presta servicii sexuale, ulterior contrar cerințelor Convenției de la Minsk din 22 ianuarie 1993, autoritățile Republicii Moldova la 06 august 2015 au pus-o pe Pleasova Mariana sub acuzație pentru infracțiuni comise pînă la extrădarea acesteia la 27 februarie 2015 și anume pe episoadele de trafic de ființe umane în privința lui XXX Diana, XXX Olga și XXX Eugenia, pe 3 episoade de trafic de ființe umane dintre care pentru unul a fost acceptată extrădarea, iar pentru 2 episoade nu s-a solicitat extrădarea;

- a fost încălcată regula specialității, stabilită de Codul de procedură penală și Convenția de la Minsk din 22 ianuarie 1993 de către autoritățile Republicii Moldova, prin care au fost încălcate drepturile fundamentale ale inculpatei;

- în cadrul examinării cauzei s-a constatat încălcarea drepturilor inculpatei, astfel instanța urma să examineze reducerea pedepsei inculpatei drept recompensă pentru aceste încălcări;

- episoadele în privința lui XXX Olga și XXX Eugenia urmau a fi încetate în temeiul art. 275 Cod de procedură penală, or aceasta a fost trasă la răspundere penală pentru alte infracțiuni decât pentru care a fost extrădată;

- din declarațiile date de către partea vătămată XXX Diana nu rezultă că inculpata a săvârșit infracțiunea sau măcar una din semnele obligatorii ale infracțiunii deoarece pînă la sosirea părții vătămate în or. Moscova acestea nu se cunoșteau;

- de către instanța de judecată nu s-a luat în calcul motivul aflării inculpatei peste hotarele țării, aceasta fiind boala gravă a fiicei sale minore, prezentând în acest sens și extrasele medicale;

- în instanța de judecată martorul Răstrășanu Semion a declarat că anume el a avut atribuții la perfectarea pașaportului, procurarea biletului și trimiterea peste hotare, fapt care nu a fost examinat de către instanță;

- nu s-a luat în calcul faptul că inculpata la fel a fost victima traficului de ființe umane;

- eliberarea mandatului de arest a treia oară pentru unul și același motiv, denotă despre încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale inculpatei stabilite de art. 4 protocolul 1 adițional CEDO, dubla urmărire, fiind privată de dreptul de a se apăra echitabil față de toate acțiunile procesuale executate în perioada reținerii și extrădării din 20 ianuarie 2015, iar acțiunile executate în această perioadă de timp sunt lovite de nulitate și nu urmau a fi puse la baza sentinței;

- prelungirea termenului de arest în instanța de judecată mai mare de 3 luni contravine dreptului fundamental al inculpatei;

- nu a fost luată ca circumstanță atenuantă prezenta unui copil minor bolnav la întreținerea inculpatei;

- circumstanțele de îndemn al victimei XXX Diana de a practica prostituția poate să indice doar la o prezență a semnelor infracțiunii prevăzute la art. 220 Cod penal, dar nici de cum traficarea de ființe umane, care i-a fost încredințată inculpatei;

- victima XXX Diana în cadrul examinării cauzei nu a dat careva declarații prin care să confirme semnele calificative ale componentei de infracțiune ar. 165 alin. (2) lit. b) d) Cod penal;

- recrutarea, transportarea, transferul, adăpostirea în scopul exploatării sexuale, în prostituție nu s-a confirmat prin nici un înscris, nici un martor, iar cât privește transportarea, partea vătămată a declarat că era transportată de un însoțitor de tren care nu a fost constatat și audiat ca martor, iar perfectarea pașaportului pentru a pleca peste hotare nu a fost eliberat sau achitat de Pleasova Mariana, chiar martorii - părinții lui XXX Diana au confirmat că au dat acordul lui Semion ca fiica lor să plece peste hotare;

- la materialele cauzei nu a fost prezentat nici un proces-verbal contravențional prin care să fi fost demonstrat că victima s-ar fi ocupat cu prostituția în or. Moscova, iar vătămarile corporale nu s-au confirmat prin nici o concluzie medico-legală;

- părțile vătămate în cadrul audierilor și judecării cauzei au declarat că au venit singure în or. Moscova, de bună voie în căutarea unui serviciu, sau executarea unui avort, actele erau la Cebotari Nicolae, puteau pleca oricând, chiar le-au permis să plece, au fost forțate să practice prostituția de Cebotari Nicolae, plăteau lui sursele bănești;

- în cadrul urmăririi penale, inculpatei i-a fost încălcat accesul la justiție, deoarece fiind în inegalitate de a aduce probe inclusiv de peste hotare, la înaintarea demersurilor privind reclamarea probelor din Federația Rusă, i-a fost refuzat de organul de urmărire penală;

- nu a fost luat în calcul procesul -verbal de confruntare dintre inculpată și Răstrășanu Semion, care nu a fost audiat în ședința de judecată;

- instanța nu s-a expus asupra reducerii pedepsei pe motivul stabilirii încălcărilor drepturilor fundamentale în corespundere cu prevederile ar. 385 alin. (4) Cod de procedură penală;

- nu s-au constatat și apreciat circumstanțele atenuante prezente în prezenta cauză.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 ianuarie 2018, au fost admise apelurile declarate, cu casarea parțială a sentinței din alte motive decât

cele invocate, cu pronunțare a unei noi hotărâri prin care Pleasova Mariana a fost recunoscută vinovată se săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții de răspundere pe un termen de 4 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei.

S-a respins solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare suportate de IGP al MAI pentru executarea extrădării cet. Pleasova Mariana din Federația Rusă în Republica Moldova în sumă de 76642 lei.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că la judecarea cauzei prima instanță nu a ținut cont de prevederile legale ce țin de regula specialității reglementată de art. 543 Cod de procedură penală și de prevederile art. 66 alin. (1) al Convenției din 22 ianuarie 1993 cu privire la asistența juridică și raporturile juridice în materie civilă, familială și penală, în vigoare pentru Republica Moldova din 26 martie 1996, care indică, că fără acordul Părții Contractante solicitate, persoana extrădată nu poate fi trasă la răspundere penală sau supusă pedepsei pentru o infracțiune comisă până la extrădarea sa, dar care nu a constituit temeiul extrădării, deoarece eronat a constatat vinovăția inculpatei Pleasova Mariana anume în traficul de persoane, ce țin de acțiunile incriminate privind „primirea” persoanelor, învinuire care nu i-a fost adusă lui Pleasova Mariana prin ordonanța de învinuire, care a servit ca temei pentru extrădarea persoanei din Federația Rusă în Republica Moldova.

Totodată instanța de apel a subliniat faptul că de către prima instanță la emiterea sentinței nu au fost respectate prevederile art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, astfel deși prima instanță a recunoscut-o vinovată pe inculpata Pleasova Mariana în faptele încriminate în baza art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, în partea descriptivă a sentinței a descris faptele criminale ce țin de comiterea infracțiunii care Pleasova Mariana cu participarea unei persoane, cu indicarea neîntemeiată și eronată a indicelui „ primire” ca fapt considerat ca fiind dovedit în acțiunile inculpatei, acțiunea dată nefiind încriminată inculpatei prin ordonanța de învinuire în baza căreia aceasta a fost extrădată din Federația Rusă.

Instanța de apel audiind participanții la proces și apreciind totalitatea de probe cercetate, a ajuns la concluzia că probele administrate pe caz au constatat vinovăția inculpatei Pleasova Mariana în baza art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, sub formă de „*recrutare și adăpostire a persoanelor, în scopul exploatării sexuale comerciale, prin amenințarea cu aplicarea sau cu aplicarea violenței fizice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, confiscarea documentelor, înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate după indicii: asupra mai multor persoane și comise de două persoane*”, și anume doar în limitele acțiunilor încriminate de „*recrutare*” și „*adăpostire*” a persoanelor, potrivit învinuirii aduse lui Pleasova Mariana prin

ordonanța de învinuire din 16 septembrie 2011, excluzând în sensul dat acțiunilor de „primire” a persoanelor, care a fost reținută eronat de prima instanță.

Instanța de apel nu a reținut poziția inculpatei precum că nu este vinovată de săvârșirea infracțiunii și că părțile vătămate au dat declarații împotriva ei deoarece cunoșteau că este concubina lui Cebotari Nicolae că primea banii la indicațiile ultimului, că la fel a fost victima traficului de persoane, deoarece acestea au un caracter declarativ, fiind combătute prin declarațiile părților vătămate, care au fost clare și consecvente, mai mult ca atât între părțile vătămate și inculpata la faza de urmărire penală au fost efectuate confruntări, părțile vătămate menținându-și poziția referitor la faptul că au fost impuse anume de Pleasova Mariana să presteze servicii sexuale contrar voinței lor.

Instanța de apel a remarcat faptul că, în baza ordonanței de învinuire a lui Pleasova Mariana în traficul lui XX Eugenia, XXX Olga și XXX Diana, inculpata a fost extrădată din Federația Rusă, fapt ce a rezultat cert din actele anexate la dosarul de extrădare a lui Pleasova Mariana cât și din actele prezentate de apărare, drept urmare instanța de apel a considerat neîntemeiată concluzia apărării precum că extrădarea inculpatei a fost dispusă doar pe epizodul lui XXX Diana, deoarece acestea se combat prin actele ce au constituit temei de extrădare a acesteia.

Instanța de apel a conchis faptul că, inculpata Pleasova Mariana prin atragerea și adăpostirea părților vătămate în apartamentul din or. Moscova, unde ultimele au fost utilizate în implicarea și acordarea serviciilor sexuale, a avut rolul de recrutare și adăpostire a victimelor, în scopul exploatării sexuale a acestora.

Instanța de apel a constatat faptul că probele expuse în acuzarea inculpatei au combătut versiunea inculpatei și a apărării precum că la acel moment Pleasova Mariana era victima traficului de persoane, deoarece în sensul dat nu au fost prezentate probe în susținerea că Pleasova Mariana, la momentul acțiunilor înscrise avea calitate de victimă apărută din raport de drept penal substanțial, afirmațiile fiind apreciate ca declarative, fiind combătute prin declarațiile părților vătămate și înscrisurile anexate la materialele cauzei.

Instanța de apel a mai conchis că, la aplicarea pedepsei inculpatei, prima instanță a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii incriminate de pericolul social sporit al infracțiunii, de personalitatea inculpatei, de circumstanțele atenuante și anume prezența la întreținere a unui copil minor, careva circumstanțe agravante nu au fost constatate.

În sensul dat, instanța de apel a considerat corect stabilirea față de inculpată a pedepsei închisorii, totodată remarcând faptul că încălcările stabilite pe caz ce au ținut de constatarea eronată inculpatei de primă instanță a acțiunilor de primire a persoanei în scopul traficului de persoane, incriminare care nu a constituit ca temei pentru extrădarea persoanei, a constituit motiv pentru a reduce pedeapsa inculpatei

sub formă de închisoare, fiind acordat pe deplin eficiență principiilor generale stabilite la art. 61 alin. (2) Cod penal, ținându-se cont și de prevederile art. 75 Cod penal. Instanța de apel a considerat posibil stabilirea pedepsei inculpatei sub formă de închisoare, dar cu reducerea pedepsei în sensul coborârii la minimul prevăzut de sancțiunea la art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 7 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 4 ani.

Instanța de apel a menționat faptul că pedeapsa stabilită în modul dat inculpatei, corespunde cerințelor legale, fiind echitabilă faptelor infracționale săvârșite, pedeapsa aplicată fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, atingând scopul de corectare și reeducare a inculpatei.

Instanța de apel a mai specificat faptul că stabilirea de către aceasta a încălcării regulii specialității prin constatarea vinovăției pentru acțiunea de „primire”, a persoanelor, în scop de trafic de persoane, acțiune care nu a fost incriminată potrivit ordonanței de învinuire, care a servit ca temei pentru extrădarea lui Pleasova Mariana, nu a putut constitui motiv pentru încetarea procesului penal în privința inculpatei din motivul existenței circumstanțelor care exclud urmărirea penală, după cum a invocat apărarea, deoarece, în rest, extrădarea învinuitei Pleasova Mariana a avut loc în condițiile legii pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, după cum a constatat instanța de apel, iar excluderea doar acțiunii de „primire”, din acțiunile inculpatei, nu poate condiționa încetarea procesului penal.

Totodată instanța de apel a constatat că de prima instanță eronat a fost decis încasarea de la inculpata Pleasova Mariana în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare suportate de către stat în sumă de 76642 lei, invocând drept temei prevederile art. 227 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, care indică, că cheltuielile judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal și se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. În acest sens instanța de apel a ținut să menționeze că cheltuielile respective nu au putut fi considerate ca cheltuieli necesare în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale pe cazul dat. Mai mult ca atât instanța de apel a mai specificat la caz și prevederile art. 11 alin. (2) al Legii cu privire la asistență juridică internațională în materie penală nr. 371 din 01 decembrie 2006, în care este stabilit că statul solicitant suportă următoarele cheltuieli îndeplinire a cererii de asistență juridică și anume cheltuielile de transfer al persoanelor pe teritoriul statului solicitant.

Instanța de apel nu a reținut argumentul apelanților precum că prima instanță nu a analizat amănunțit elementele de fapt ce reies din declarațiile părților vătămate

XXX Diana, XXX Olga, XXX Eugenia, a martorului XXX Lidia, a declarațiilor inculpatei Pleasova Mariana, precum și faptul că nu au fost trași la răspundere penală persoanele vinovate și anume Cebotari Nicolae și Rastașanu Semion, or aceste alegații nu au avut un suport probatoriu deoarece declarațiile părților vătămate dovedesc vina inculpatei în fapta imputată și anume ce se referă la „recrutare” și „adăpostire”.

Mai mult ca atât instanța a conchis că afirmația apelanților precum că inculpata Pleasova Mariana a fost impusă de Cebotari Nicolae să presteze servicii sexuale contra plată până la sosirea părților vătămate nu a putut fi reținută, deoarece aceste circumstanțe nu au fost stabilite și confirmate prin careva probe.

În această ordine de idei instanța de apel a indicat asupra faptului că deși apărarea a prezentat ordonanța Judecătorei Ungheni din 06 martie 2017, prin care s-a admis parțial plângerea înaintată de Pleasova Mariana și avocatul Onofrei Andrei, fiind anulată ordonanța procurorului Procuraturii Ungheni Dorin Foros, privind refuzul începerii urmăririi penale din 30 decembrie 2016 și ordonanța procurorului adjunct interimar al procurorului raionului Ungheni Oleg Potinga, din 16 februarie 2017 privind respingerea cererii, cu restituirea materialului pentru un control suplimentar, fiind obligat organul de urmărire penală să lichideze încălcările depistate, cu respingerea cerinței privind obligarea pornirii urmăririi penale de către instanța de judecată în baza art. 165 Cod penal, faptul dat nedemonstrând acționarea în calitate de victimă a lui Pleasova Mariana la momentul comiterii faptelor incriminate, moment combătut și prin probele cercetate.

De către instanța de apel au fost respinse afirmațiile apărării cu privire la faptul că concluziile despre vinovăția inculpatei s-au bazat pe presupuneri, toate dubiile neputând fi înlăturate, astfel instanța de apel a menționat că probele prezentate de acuzare au fost considerate ca fiind certe în dovedirea vinei inculpatei, temei de a pune la îndoială rezonabilitatea declarațiilor a trei părți vătămate, declarații care coroborează între ele, cât și declarațiile martorilor, împreună cu rezultatele acțiunilor procesuale efectuate pe caz, nu s-au constatat, iar careva dubii în susținerea învinuirii nu au fost stabilite.

Cu referire la faptul că de către apărare a fost invocat faptul neaudierii în calitate de martor a lui Rastașanu Semion, Pleasov Andrei, Ivanova Diana, instanța de apel a invocat că o astfel de solicitare privind audierea acestor martori nu a fost făcută în cadrul urmăririi penale, cât și nici în prima instanță fapt dedus din procesul-verbal al ședinței de judecată, iar careva motive întemeiate de împiedicare a prezentării acestor martori în instanța de judecată nu s-au stabilit, nefiind înaintată o astfel de solicitare la examinare a cauzei în prima instanță.

Instanța de apel nu a reținut nici solicitarea apărării privind achitarea inculpatei în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, deoarece nu

s-au constatat careva temeiuri de achitare a ultimii, faptul că inculpata nu a recunoscut vina, nu constituie temei pentru casare a sentinței, mai ales că probele cercetate au pus în afara oricărui dubiu vinovăția acesteia.

Cu referire la argumentul apărării precum că au fost admise încălcări prevăzute la art. 94, art. 251 Cod de procedură penală, instanța de apel le-a respins ca fiind declarative, mai mult instanța de apel a evidențiat faptul că prin procesul - verbal din 07 martie 2015 de prezentare, învinuitei și avocatului le-au fost prezentate materialele cauzei, astfel după luarea de cunoștință cu acestea, apărarea cât și învinuita nu au invocat careva obiecții asupra probelor și nici încălcarea prevederilor procedurale asupra probelor conținute.

Totodată, instanța de apel a combătut alegațiile apelanților precum că prelungirea termenului de arest în instanța de judecată mai mare de 3 luni, contravine dreptului fundamental al inculpatei, la caz instanța de apel a indicat faptul că pe teritoriul Republicii Moldova inculpata Pleasova Mariana a fost reținută la 26 mai 2015 după extrădarea din Federația Rusă, iar la 22 iunie 2015 demersul procurorului de prelungire a arestării preventive a fost respins, cu înlocuirea măsurii preventive în privința lui Pleasova Mariana în arestare la domiciliu din 22 iunie 2015, ultima fiind eliberată de sub arest, ulterior cu prelungirea arestării la domiciliu, inclusiv prin sentința adoptată a fost menținută aceeași măsură preventivă față de inculpată, astfel că inculpata nu s-a deținut în stare de arest preventiv cu încălcarea drepturilor sale.

La momentul pronunțării Hotărârii Curții Constituționale nr. 3 din 23 februarie 2016 privind excepția de neconstituționalitate a alineatelor (3), (5), (8) și (9) ale art. 186 din Codul de procedură penală (termenul arestului preventiv), Pleasova Mariana se afla la arest la domiciliu, în urma pronunțării sentinței primei instanțe din 17 februarie 2016, instanța de apel precizând faptul că efectele hotărârii respective nefiind extinse asupra persoanelor care se află în stare de arest, în privința cărora există o sentință de condamnare, iar cauza se examinează în instanța de apel, astfel că afirmațiile apărării în sensul invocat privind încălcarea drepturilor inculpatei au fost apreciate ca declarative.

Instanța de apel a considerat neîntemeiate afirmațiile invocate în apel de apărare precum că circumstanțele de îndemn ale victimei XXX Diana de a practica prostituția, sunt semne calificative ale componentei de infracțiune stabilite la art. 220 Cod penal, astfel instanța de apel a conchis că urmează a fi distinse infracțiunea de trafic de persoane în scopul exploatarei sexuale ori practicării prostituției prevăzută de art. 165 și 206 Cod penal, și cea de proxenetism prevăzută de art. 220 Cod penal, astfel acestea au obiectele juridice generice diferite, respectiv și valorile sociale diferite protejate de legiuitor prin textele incriminatorii: în cazul traficului de persoane aceasta fiind apărarea dreptului la libertatea de voință și acțiune a

persoanei, iar în cazul proxenetismului - apărarea bunelor moravuri în relațiile de conviețuire socială și de asigurare licită a mijloacelor de existență.

Din declarațiile părții vătămate XXX Diana instanța de apel a constatat evident, că XXX Diana a fost impusă forțat să presteze servicii sexuale de Pleasova Mariana, fiind amenințată, lovită, fiindu-i luat și pașaportul, prin înșelăciune și profitând de starea de vulnerabilitate, aceste declarații fiind susținute și prin declarațiile lui XXX Olga și XXX Eugenia, în atare situație instanța de apel nu a atestat prezenta infracțiunii prevăzute de art. 220 Cod penal.

Referitor la afirmația apărării precum că la urmărire penală i-a fost încălcat inculpatei accesul la justiție, instanța de apel l-a considerat nefondat, or nu a fost constatată încălcarea drepturilor inculpatei, nefiindu-i refuzat reclamarea probelor în sensul invocat.

Totodată versiunea inculpatei precum că nu este vinovată de săvârșirea infracțiunii, aceasta fiind și ea victima traficului de persoane, instanța de apel nu a reținut-o având în vedere faptul că acestea se combat prin totalitatea de probe cercetate, iar careva temeiuri de a pune la îndoială aceste probe nu au fost constatate.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar, de către:

4.1. Procuror în Procuratura de circumscripție Bălți, Prisacari Liliana, invocând temeii de recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care solicită casarea parțială a deciziei în partea respingerii încasării cheltuielilor judiciare suportate în legătură cu extrădarea inculpatei Pleasova Mariana, invocând faptul că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- potrivit art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, totodată potrivit art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, alin. (2) al aceluiași articol prevede că, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare;

- astfel, odată ce inculpata Pleasova Mariana a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii incriminate, cheltuielile judiciare suportate de stat pentru extrădarea ei din Federația Rusă în Republica Moldova în sumă de 76642 lei urmează a fi încasate de la inculpată;

- inculpata urmează a fi obligată să achite aceste cheltuieli judiciare, ea fiind persoana în rezultatul acțiunilor infracționale ale căreia a fost comisă infracțiunea și ca urmare fiind necesară pornirea urmăririi penale și necesitatea întreprinderii de către organul de urmărire penală a măsurilor procesuale în vederea dovedirii vinovăției ultimei;

- în cadrul urmăririi penale, inculpata cunoscând cu certitudine că este urmărită penal, la 13.07.2011 fiind recunoscută în calitate de bănuită (f.d. 64, Vol. I), confirmând prin semnătură obligația de a se prezenta la organul de urmărire penală, în scopul eschivării de la urmărirea penală, în luna august 2011 a părăsit țara, ca rezultat ulterior fiind necesară întreprinderea multiplelor măsuri și suportarea cheltuielilor fabuloase în vederea asigurării prezenței ultimei în fața organelor de urmărire penală și în instanța de judecată;

- prin ordonanța din 20.01.2015 Judecătoria Ungheni a admis demersul procurorului privind alegerea măsurii preventive arestul preventiv cu eliberarea mandatului de arest pe un termen de 30 zile în privința lui Pleasova Mariana, ulterior ultima fiind anunțată în căutare internațională, cheltuielile de extrădare fiind probate prin înscrisurile anexate la materialele cauzei și anume prin răspunsul șefului adjunct al DF a IGP Țurcanu Svetlana, fiind calculate și achitate următoarele plăți: diurna 5 zile x 40 euro (conform HG nr.10 din 05.01.2012) x 19.845 (cursul valutar la data plecării) x 3 =11907 lei; cazare 4 zile (17465 lei) x 3 persoane =52395 lei; cheltuieli pentru transportare -3687 lei x 3 persoane+ 1279 lei (bilet pentru infractor) =12340 lei, total 76642 lei;

- există deja o practică cu privire la încasarea cheltuielilor de extrădare în cazul inculpatului Bulgaru Andrei;

4.2 Avocatul Procopciuc Angela și inculpata Pleasova Mariana, fără a invoca vreun temei din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei în latura stabilirii pedepsei și casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocând faptul că:

- la 17 octombrie 2011, inculpata inițial a fost pusă sub învinuire pentru faptul că a recrutat-o și transportat-o pe XXX Diana și XXX Olga în or. Moscova cu scopul de a presta servicii sexuale, ulterior contrar cerințelor Convenției de la Minsk din 22 ianuarie 1993, autoritățile Republicii Moldova la 06 august 2015 au pus-o pe Pleasova Mariana sub acuzație pentru infracțiuni comise pînă la extrădarea acesteia la 27 februarie 2015 și anume pe episoadele de trafic de ființe umane în privința lui XXX Diana, XXX Olga și XXX Eugenia, pe 3 episoade de trafic de ființe umane dintre care pentru unul a fost acceptată extrădarea, iar pentru 2 episoade nu s-a solicitat extrădarea;

- a fost încălcată regula specialității, stabilită de Codul de procedură penală și Convenția de la Minsk din 22 ianuarie 1993 de către autoritățile Republicii Moldova, prin care au fost încălcate drepturile fundamentale ale inculpatei;

- a avut loc o încălcare gravă a drepturilor fundamentale ale inculpatei, ce rezultă din prevederile Legii nr. 371 din 01 decembrie 2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală, astfel arestul provizoriu a persoanei extrădate, care stabilește că fiecare prelungire a arestului provizoriu, în vederea extrădării nu poate depăși 30 de zile, iar în total până la 180 de zile sau 6 luni. În cazul dat, acest termen a fost depășit cu 1, 5 luni, ori niciodată nu a fost prelungit de către judecătorul de instrucție Ungheni;

- episoadele în privința lui XXX Olga și XXX Eugenia urmau a fi încetate în temeiul art. 275 Cod de procedură penală, or aceasta a fost trasă la răspundere penală pentru alte infracțiuni decât pentru care a fost extrădată;

- din declarațiile date de către partea vătămată XXX Diana nu rezultă că inculpata a săvârșit infracțiunea sau măcar una din semnele obligatorii ale infracțiunii deoarece până la sosirea părții vătămate în or. Moscova acestea nu se cunoșteau;

- de către instanța de judecată nu s-a luat în calcul motivul aflării inculpatei peste hotarele țării, aceasta fiind boala gravă a fiicei sale minore, prezentând în acest sens și extrasele medicale;

- în instanța de judecată martorul Răstrășanu Semion a declarat că anume el a avut atribuții la perfectarea pașaportului, procurarea biletului și trimiterea peste hotare;

- nu s-a luat în calcul faptul că inculpata la fel a fost victima traficului de ființe umane;

- eliberarea mandatului de arest a treia oară pentru unul și același motiv, denotă despre încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale inculpatei stabilite de art. 4 protocolul 1 adițional CEDO, dubla urmărire, fiind privată de dreptul de a se apăra echitabil față de toate acțiunile procesuale executate în perioada reținerii și extrădării din 20 ianuarie 2015, iar acțiunile executate în această perioadă de timp sunt lovite de nulitate și nu urmau a fi puse la baza sentinței;

- prelungirea termenului de arest în instanța de judecată mai mare de 3 luni contravine dreptului fundamental al inculpatei;

- circumstanțele de îndemn al victimei XXX Diana de a practica prostituția poate să indice doar la o prezență a semnelor infracțiunii prevăzute la art. 220 Cod penal;

- victima XXX Diana în cadrul examinării cauzei nu a dat careva declarații prin care să confirme semnele calificative ale componentei de infracțiune ar. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal;

- recrutarea, transportarea, transferul, adăpostirea în scopul exploatării sexuale, în prostituție nu s-a confirmat prin nici un înscris, nici un martor, iar cât privește transportarea, persoana care a trecut frontiera vamală nu este persoana indicată de partea vătămată, acest însoțitor de tren nu a fost constatat și audiat ca martor, perfectarea pașaportului pentru a pleca peste hotare nu a fost eliberat sau achitat de Pleasova Mariana, chiar martorii - părinții lui XXX Diana au confirmat că au dat acordul lui Semion ca fiica lor să plece peste hotare;

- la materialele cauzei nu a fost prezentat nici un proces-verbal contravențional prin care să fi fost demonstrat că victima s-ar fi ocupat cu prostituția în or. Moscova, iar vătămarile corporale nu s-au confirmat prin nici o concluzie medico-legală;

- părțile vătămate în cadrul audierilor și judecării cauzei au declarat că au venit singure în or. Moscova, de bună voie în căutarea unui serviciu, sau executarea unui avort, actele erau la Cebotari Nicolae, puteau pleca oricând, chiar le-au permis să plece, au fost forțate să practice prostituția de Cebotari Nicolae, plăteau lui sursele bănești;

- în cadrul urmăririi penale, inculpatei i-a fost încălcat accesul la justiție, deoarece fiind în inegalitate de a aduce probe inclusiv de peste hotare, la înaintarea demersurilor privind reclamarea probelor din Federația Rusă, i-a fost refuzat de organul de urmărire penală;

- nu a fost luat în calcul procesul -verbal de confruntare dintre inculpată și Răstrășanu Semion, care nu a fost audiat în ședința de judecată;

- acțiunile imputate în sentință sunt incorecte, fiind enumerate doar semnele calificative ale dispozițiilor normelor imputate, fără a da o apreciere circumstanțelor constatate în ședința de judecată;

- instanța nu s-a expus asupra reducerii pedepsei pe motivul stabilirii încălcărilor drepturilor fundamentale în corespundere cu prevederile ar. 385 alin. (4) Cod de procedură penală;

- nu s-au constatat și apreciat circumstanțele atenuante prezente în prezenta cauză;

- de către instanța de apel a fost respins demersul apărătorului ce ține de audierea lui XXX Olga, fapt ce a dus la încălcarea art. 6 CEDO, deoarece instanța de apel reluând cercetarea judecătorească urma să porceadă la cercetarea tuturor probelor inclusiv și probelor noi prezentate de către noul apărător;

- instanța de apel nu s-a expus asupra demersului de audiere a martorului Sobolev A., ci numai în privința fostului soț Pleasov Andrei, demersul referitor la audierea în calitate de martor a lui Ivanova Diana la fel a fost respins de către instanța de apel neîntemeiat;

- a fost încălcată prezumția nevinovăției stabilită la art. 6 alin. (2) CEDO, deoarece instanța a pus în sarcina apărării dovedirea faptelor invocate;

- instanța de apel a apreciat incorect probele apărării, astfel a dat o apreciere veridică copiilor ordonanței de punere sub învinuire a inculpatei prezentate de procuror iar faptul că apărarea a prezentat dosarul de extrădare unde se vede clar ce acte au fost prezentate și în baza cărei învinuiri a fost extrădată inculpata, instanța nu i-a dat nici o apreciere;

- instanța de apel nu s-a expus la lipsa prelungirii termenului de arest din momentul deținerii în Federația Rusă la 19.01.2015 , nu s-a expus asupra faptului că aceasta este o încălcare gravă, Procuratura generală nu s-a încadrat în termenul de 30 de zile de la reținere pentru a solicita extrădarea.

5. Avocata Procopciuc Angela a prezentat referință pe marginea recursului ordinar declarat de către procuror, pledând pentru inadmisibilitatea recursului, invocând faptul că recursul procurorului nu întrunește cerințele art. 427 Cod de procedură penală, deoarece de către procuror nu a fost specificat care anume circumstanțe indică că hotărârea contestată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau că instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, sau că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Specificând faptul că procurorul a invocat că, contestă decizia doar în latura civilă, susținând faptul că de către IGP în procesul penal a fost înaintată o acțiune civilă în sumă de 76642 lei, cheltuieli suportate în legătură cu extrădarea inculpatei Pleasova Mariana și care urmează a fi încasate din contul ultimii, consideră această poziție nefondată, or, în cadrul procesului penal IGP nu a fost recunoscut parte civilă, iar conform normelor procesual penale și civile, cât și Legii cu privire la procuratură nu este acordat dreptul procurorului să înainteze acțiuni civile în folosul IGP.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursuri ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

6.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de către Procurorul în procuratura de circumscripție Bălți, Prisacari Liliana:

La caz, Colegiul penal reține că, procurorul indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, criticând decizia instanței de apel anume în partea motivării soluției acesteia privind respingerea apelului declarat de procuror, prin care a fost solicitată încasarea cheltuielilor suportate în legătură cu extrădarea inculpatei, în prezenta cauză penală, din contul inculpatei.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiul și motivele invocate de procuror în susținerea acestui temei nu s-a confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Colegiul penal analizând textul deciziei contestate (f.d. 38-82, Vol. V) în coraport cu motivele invocate de procuror, atestă că instanța de apel s-a expus argumentat și motivat asupra aspectelor contestate și în prezentul recurs ordinar, bazându-și just soluția privind respingerea încasării cheltuielilor suportate în legătură cu extrădarea inculpatei Pleasova Mariana, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Totodată, Colegiul penal relevă faptul că, potrivit art. 533 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, asistența juridică internațională poate fi solicitată sau acordată în executarea unor activități procesuale prevăzute de legislația de procedură penală a Republicii Moldova și a statului străin respectiv, în special căutarea și extrădarea persoanelor care au comis infracțiuni sau pentru a executa pedeapsă privativă de libertate.

Conform art. 535 Cod de procedură penală, cheltuielile legate de acordarea asistenței juridice le suportă partea solicitantă pe teritoriul țării sale dacă nu este stabilit un alt mod de acoperire a cheltuielilor în condiții de reciprocitate sau prin tratat internațional, iar potrivit art. 11 alin. (2) din Legea cu privire la asistența

juridică internațională în materie penală nr. 371 din 01.12.2006, statul solicitant suportă cheltuielile de îndeplinirea cererii de asistență juridică, cheltuieli de transfer al persoanelor pe teritoriul statului solicitant.

În această ordine de idei, Colegiul penal specifică faptul că, plata pentru asistența juridică internațională în materie penală se efectuează din contul mijloacelor bugetului de stat.

Cât privește motivul invocat de către procuror în recurs, precum că există o practică judiciară cu referire la încasare cheltuielilor pentru extrădare și anume decizia Curții Supreme de Justiție în cauza Bulgaru Andrei, Colegiul penal menționează că această decizie, nu este aplicabilă în cauza dată, deoarece se referă la alte circumstanțe care nu sunt similare celor din speță.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că instanța de apel corect a ajuns la concluzia, de a casa sentința contestată în partea laturii civile cu privire la încasarea cheltuielilor de extrădare de la inculpata Pleasova Mariana în contul statului, iar recursul ordinar declarat de către procuror este inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

6.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocata Procopciuc Angela cu inculpata Pleasova Mariana:

Deși nu indică nici un temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, își manifestă dezacordul cu încălcările admise în legătură cu extrădarea inculpatei, că aceste încălcări nu au fost luate în calcul la aplicarea pedepsei, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, nu au fost apreciate corect probele, fapt ce a dus la condamnarea inculpatei pentru infracțiunea pe care nu a săvârșit-o.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurente în recurs se regăsesc în art. 427 alin. (1) pct. 8), pct. 10) Cod de procedură penală și nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Colegiul penal verificând probatoriul administrat în cauză, prin prisma opiniei recurentelor precum că „*nu au fost întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal iar inculpata nu a săvârșit infracțiunea imputată*” reține, că instanța de apel verificând probele (f.d. 50 – 60 vol.V) în ședința de judecată, a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei metode de apreciere a probelor, ce au servit ca temei pentru stabilirea elementelor de fapt, pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat și corect din care motive a ajuns la concluzia cu privire vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, concluzie pe care instanța de recurs o reține ca corectă.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentelor invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatei Pleasova Mariana și referitor la faptul că în

acțiunile inculpatei de îndemn al victimei XXX Diana de a practica prostituția au fost prezente semnele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 220 Cod penal, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel (f.d. 38 – 82 Vol. V), asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Referitor la argumentul recurentelor precum că „*episoadele în privința părților vătămate XXX Eugenia și XXX Olga urmau a fi încetate în temeiul art. 275 Cod de procedură penală, deoarece inculpata a fost trasă la răspundere penală pentru alte infracțiuni decât pentru cea care a fost extrădată*”, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat, deoarece în cadrul examinării cauzei în instanța de apel, s-a constatat just că, inculpata a fost extrădată anume în baza ordonanței unde i-a fost adusă învinuirea în traficarea lui XXX Eugenia, XXX Olga și XXX Diana, (f.d. 145-148, vol. IV), fapt ce rezultă cert din actele anexate la dosarul de extrădare, cât și din actele prezentate de apărare, care au fost cercetate în instanța de apel.

Totodată, Colegiul penal invocă că, nu a putut servi drept temei de achitare a inculpatei argumentul recurentelor precum că „*de către instanțele de fond nu a fost luat în calcul faptul că inculpata Pleasova Mariana la fel a fost victima traficului de ființe umane*”, or, această versiune este combătută prin declarațiile părților vătămate, declarațiile martorilor, a probelor scrise cât și prin imaginile foto anexate la materialele cauzei. La caz, Colegiul penal specifică faptul că, în cadrul examinării cauzei penale de către inculpata Pleasova Mariana sau de către apărătorul său nu au fost prezentate probe confirmative precum că aceasta ar fi înaintat vreo plângere privind atragerea la răspundere penală a persoanei care ar fi traficată-o, această versiune neavând un suport probatoriu, fiind în contradicție și cu probele administrate.

La fel, Colegiul penal apreciază ca drept eronată poziția recurentelor precum că „*la materialele cauzei nu a fost prezentat nici un proces-verbal contravențional prin care s-ar fi demonstrat că părțile vătămate s-ar fi ocupat cu prostituția în or. Moscova, iar vătămarile corporale nu s-au confirmat prin nici o concluzie medico-legală*”, întrucât în cadrul examinării cauzei, instanța de apel a analizat amănunțit declarațiile părților vătămate, a cercetat conținutul fiecărei probe din dosar și a examinat minuțios relevanța acestora pentru cauza dată, ajungând corect la concluzia că acestea sunt de natură să demonstreze vinovăția inculpatei de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, mai mult ca atât conform art. 27 alin. (2) Cod de procedură penală nici o probă nu are putere probantă dinainte stabilită.

Cu referire la alegațiile recurentelor precum că, instanța de apel a respins nemotivat solicitarea apărării de a audia martorii Sobolev A și Ivanoca Diana,

Colegiul penal remarcă că, potrivit jurisprudenței CtEDO, nu este suficient ca „acuzatul” să arate că nu a fost în măsură să interogheze un anumit martor în apărarea sa, spre a ajunge la concluzia încălcării dreptului la un proces echitabil, dar este necesar ca cel interesat să probeze în mod verosimil că ascultarea acestui martor era utilă aflării adevărului în cauza dată și că refuzul jurisdicției naționale de a asculta acest martor a condus la prejudicierea dreptului la apărare al reclamantului (CEDH dec. din 5 aprilie 2001 Erich Priebke vs Italia, 13 aprilie 2006 Vaturi vs France).

Neîntemeiat consideră instanța de recurs și argumentul recurentelor precum că „*a fost încălcat prezumția nevinovăției stabilite de art. 6 paragraf 2 CEDO, fiind pus în sarcina apărării dovedirea faptelor invocate*”, or, prezumția nevinovăției, este garantată de art. 21 din Constituția Republicii Moldova, art. 8 Cod de procedură penală, art. 6 § 2 din Convenția Europeană și reprezintă unul dintre aspectele procesului echitabil într-un caz penal, astfel după cum urmează din conținutul deciziei contestate, de către instanța de apel nu au fost utilizate careva formulări care ar contura încălcarea prezumției nevinovăției, fiind indicat un cumul de probe care confirmă vinovăția inculpatei.

Mai mult ca atât Colegiul penal relevă că, vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii a fost dovedită prin probe pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu au fost apreciate de către instanțele de fond din punct de vedere al coroborării lor, în cadrul acestui proces penal apărarea și-a ales poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, urmând să prezinte probe întru dovedirea poziției sale.

Referitor la alegațiile recurentelor precum că „*instanța nu s-a expus asupra reducerii pedepsei pe motivul stabilirii încălcărilor drepturilor fundamentale în corespundere cu prevederile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală*”, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat, or, din decizia atacată rezultă că instanța de apel a constatat derogarea de la regula specialității, a redus pedeapsa în sensul coborârii la minimumul prevăzut de art. 165 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, stabilindu-i inculpatei Pleasova Mariana o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei, totodată cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 4 ani.

Mai mult ca atât se constată că instanța de apel în decizia sa corect și-a motivat soluția în privința vinovăției inculpatei și la aplicarea pedepselor, a ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, de criteriile de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 75 Cod penal, precum și de circumstanțele atenuante prezente și anume: aflarea la întreținere a unui copil minor bolnav.

Totodată, instanța de recurs menționează faptul că, recurentele își motivează solicitările prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele invocate de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427

alin. (1) Cod de procedură penală, astfel că criticile formulate împotriva hotărârii judecătorești atacate nu se confirmă în instanța de recurs ordinar.

Subsidiar, Colegiul penal subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, când acestea demonstrează cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care instanțele și-au motivat hotărârile luate, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*cauza Garcia Ruis contra Spanie, Helle contra Finlandei*).

6.3. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurente ce ar fi afectat hotărârea judecătorească atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de instanța de apel, este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat de către avocatul Procopciuc Angela cu inculpata Pleasova Mariana este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Prisacari Liliana, de către avocatul Procopciuc Angela cu inculpata Pleasova Mariana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 ianuarie 2018, în cauza penală privind-o pe **Pleasova Mariana XXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **06 iulie 2018**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Timofti Vladimir

Țurcan Anatoli